

עלון מס'

374

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

תפילה בהתלהבות וריקודים

גיליון שע"ד - פרשות בהר-בחוקות

העלון מוקדש

להצלחת

נועה בת ורד
אוראל ורות חתוכה
חיים בן שמחה וב"ב
לזיווג הגון יוסף בן רחל
שחר כהן בן רחל
דוד דודי בן רחל חלי
לזרע בר קיימא
משה בן גלית ואורית בת אושרת

לרפואה שלימה

רבקה בת גרן שרה
שרה בת לולו
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברויה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמת

ניסים עמר בן ביוס ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגד ז"ל
אפרים בן רבקה ז"ל
יצחק בן סיסיה ז"ל
משה גואטה בן מרים גואטה ז"ל
נחמה בת שלי רחל ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
יניב בן יפה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת אילנה כהן בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאיל רערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והדוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

058-3888899

חיפה אהרון חזן

050-7300770

נשר אלמוג מזרחי

053-7328642

טבריה ינון אברטכול

058-7762080

טפחות (מורש) אביאל לסרי

053-3428761

יבנאל שמואל אליעזר פרץ

054-7999768

יקנעם והאזור נתנאל

052-4605373

כרמיאל שחר דוד ויצמן

054-6861459

לפידות ומעלה יוסף יוסף

050-6096476

מעלות אליהן כהן

053-8280661

מגדל העמק משה סריסה

052-6161523

נהריה גיא

054-7724310

נווה שאנן נתנאל חיון

054-4320790

נתניה שמרון רחנציוג

054-9851525

עכו אופיר גלדנר

054-6467078

עפולה אלי אסולין

052-4578972

צפת ומירון יוסף בן דוד

053-2730024

קצרין ברק פוגלדוט

052-5422265

קרית ביאליק שאול תשובה

050-9371476

קרית חיים עופר ביטון

052-6045037

קרית מוצקין אבי גויה

052-6994942

קרית שמואל אביעד נגו

054-8315153

קרית שמונה גל בלחסן

053-5882799

שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121

אבן שמואל מיכאל לוי

055-6748213

אופקים

052-5541715

אילת רון אליהו

054-7515500

אשדוד מרדכי כטיטו

053-2823666

אשקלון נדב משה

054-8770770

באר שבע יעקב לודיה

054-8405397

דימונה בן שושן

052-3840648

כרמי גת גיל-עד ששון

050-3240240

מושב איתן רועי קדרשים

050-5922001

מושב זרחיה אברהם

055-5537680

מושב מנחתה יקיר

050-4304342

מושב רווחה אודי מישאל

054-4439808

מושב שדה עוזיהו פיני גלם

052-7026200

מצפה רמון יניב הררש

050-5887712

מרכז שפירא דוד רועי

058-4314314

ניד גלים מאור שטרית

052-4694367

נתיבות אריד

052-7186779

עדר רחמים

050-6656562

קרית גת אביהו שקלים

052-6494317

קרית מלאכי ניסים

050-6462038

שרדות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453

אומן נחמן קלוד

1-818-9345753

לוס אנג'לס הוד

1-910-9640474

מיאמי שבי

1-651-2464179

ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727

אדם משה הלוי

050-4112334

אור יהודה יצחק

050-4949923

אחיעזר יחזקאל לוי

050-9262636

אליכין אסף סוכעי

054-8780189

אפרת יוחאי ביטון

054-4461239

אריאל אביב פינטו

052-8262245

בית אל אריאל

053-7209069

בית דגן נהוראי ערוסי מפין חדש!

058-6161919

בית שמש רועי רפאל

052-8347490

ביתר דניאל סעדי

054-2188885

בן זכאי (מושב) בן ציון

050-2909702

בני ברק בן סעדה

052-2835442

בת ים כהן שמעונב

050-2233507

גבעתיים אלי פלאש

054-8348303

גדרה שי

053-3610345

גני יבנה עמית בן דוד

050-6431554

גני תקוה שניר קהלני

054-3177270

הוד השרון שי כהן

053-3338923

הרצליה הפרופסור

054-5912934

חולון אהרון

052-4624432

חשמונאים נאור

050-7990060

טלזסטון קרית-יערים יעקב

052-3715507

טלמון מאור נשיא

054-2919221

יבנה עמית

052-9695044

ירושלים ירון

054-5805367

כפר סבא אופיר דוד

054-7967670

לוד אדם

050-2591591

מודיעין הראל צרויה

050-9876481

מושב ישעי אריד באשרי

054-2639782

נס ציונה רוב

055-5580916

עמנואל עדי טרחמן

052-2756047

פתח תקוה יעקב בן אליהו

053-2466221

קרית עקרון אבישי משה

052-5002090

ראש העין הראל

054-3371560

ראשון לציון דניאל יעקובוב

054-2390447

רחובות איתן אזולאי

052-5094474

רמלה אמיר חגי

053-3139506

רמת גן וקרית אונו עמרם

053-2239377

רעננה איתי שורדץ

050-4535354

שוהם גיא בן עמי

053-3145436

תל אביב מאיר

050-5990055

דרום תל אביב דודי מפין חדש!

050-3564444

תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184

אור עקיבא דניאל חיים

055-9191732

בית שאן חגי

054-5557248

בנימינה אופק שמעוני

054-2399998

הקרית והסביבה מרדכי אודיון

058-3297724

חדרה

גיליון שע"ד - פרשות בהר - בחוקותי

בס"ד

ג	הזמן המובהר של היום
ד	"כפיו ובשפתיו ככדוני ולבו רחק ממני"
ד	איפה הראש שלך בזמן התפילה
ה	אם עשה כל אלה - מבטח לו שתפלתו נשמעת
ו	אדם מצווה את כל העליונים לשבח את ה'
ז	לפרות את התפילה
ז	אין לנו כח להתענות
ח	לרחם על הנשמה
ט	עיקר מלחמת היצר הוא על התפילה
ט	סיפורים אישיים מחזקים
ט	סיפורו של שידוך
י	סיפורי צדיקים
י	רבי מאיר מפרמישלאן

אמונה וביטחון

תפילה בהתלהבות וריקודים

חז"ל נותנים לתפילה חשיבות גדולה ועצומה מאוד, תפילה היא מפגש עם המלך הקב"ה. אדם צריך לבוא מוכן גשמית ורוחנית לפגישה עם הקב"ה, לא בכדי אמרו חז"ל (ברכות לב:): "חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים, כדי שיכנונו את לבם למקום". אם אדם כפיזור הנפש, נמצא בדאגות או בכעסים שלא יבוא להתפלל, שילך יישב את דעתו וינחה, ואז יבוא להתפלל צריך לרכוש כבוד לנושא הזה שנקרא תפילה.

הזמן המובהר של היום

כותב רבנו יהודה הלוי זצ"ל שהתפילה צריכה להיות הזמן הכי מובהר של האדם במשך היום, זאת אומרת שכל היום

כפרשתנו לאחר עשרות דינים ומשפטים שהתורה כותבת לנו, היא מבטיחה את השכר המושלם: "ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסדתי מחלה מקרבך".

חז"ל (תענית ב.) שואלים מהי העבודה שעובדים את הקב"ה? איזו היא עבודה שכלב? זוהי תפילה. מתי הקב"ה יברך את הלחם והמים שאנחנו אוכלים ושותים? מתי נזכה לפרנסה כנקל? מתי הקב"ה יסיר את המחלות ולא נראה רופאים ובתי חולים? עונה על כך התורה מתי שנדע להתפלל כמו שצריך, "ועבדתם את ה' אלהיכם" שנתפלל כמו שצריך, אז "וברך את לחמך ואת מימך והסדתי מחלה מקרבך".

יסתובב סביב התפילה.

עם ישוב הדעת, רגיעות, שמחת הלב.

"כפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני"

אומר רבי יהודה החסיד שאם ח"ו אדם בא לתפילה והוא לא מכוון בתפילה - הראש שלו נמצא במקומות אחרים, הוא מושך עליו קטרוג, כתוב בנביא (ישעיהו כ"ט י"ג-י"ד): "יען כי נגש העם הזה כפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי ידאתם אתי מצות אנשים מלמדה, לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חקמת חקמיו ובנית נבניו תסתתר", אומר הקב"ה שאדם ניגש אלי והוא לא מתכוון בלב את מה שאומר בפה, אני יאביד ח"ו את חכמיו.

לשון רבי יהודה החסיד: "תפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, וכמו שגוף ללא נשמה מטמא טומאה חמורה, כן תפילה בלא כוונה מעוררת קטרוגים על האדם, לפי שאין שכינה שורה על הפגום".

כשאדם מגיע לבית כנסת להתפלל, צריך להיזהר לכוא מיושב בדעתו, בדעה צלולה ולהכין עצמו כמו שצריך, שזה יהיה מבחר היום שלו, לא להתפלל על הדרך, רק כשאין ברירה - אדם יתפלל בשטיבלך. לכן צריך לסדר את היום שלו בדיוק איפה להתפלל ומתי, זוהי כל הקרבה של האדם לה' על ידי התפילה.

צריך לדעת שיש קטרוג גדול על אדם אם הוא לא מתפלל או לא מתפלל בכוונה, כל החיות של האדם מותנית בתפילה שלו, על ידי התפילה אדם מזמר את כל החיצונים והמקטרוגים, כל הקליפות שנדבקו לאדם במשך היום אם הוא בא להתפלל הם סרים ממנו.

איפה הראש שלך בזמן התפילה

אומר רבי יהונתן איכשיץ שאם ח"ו

וכך לשונו בספר 'הכוזרי': "ותהי עת התפלה היא לב זמנו ופדיו, ויהיו שאר שעויותיו בדרכים המוכילות אל העת הזאת, יכסף לבואה, כי בה ידמה לרוחניים ויתרחק מהבחיניים. ויהיה פרי יומו ולילו העתים ההם של התפלה, וההכנה להם היא פרי השעות, והמחשבה הטובה היא הפרי של התפלה, ותהיה מעמד נפשו בתפלה כמזון לגוף, מתפלל לכח יומו, ומתפלל לכח שעתו, עד עת תפלה אחרת, כסעודה שתעמד לכח היום. וכל אשר תתרחק עת התפלה מן הנפש - היא קודרת והולכת ממה שפוגע אותה מעסקי העולם, וכל שכן אם יצרכו אליה חברים נערים ונשים ואנשים רעים ודברים שיעכירו הנפש... ובעת התפלה מנקה נפשו מכל מה שעבר עליה, ומתקנה לעתיד".

אומר הרב התפילה כמו ארוחה, כשאדם אוכל בבוקר הוא מרגיש שבע עד הצהרים, כך אדם שמתפלל בבוקר צריך להרגיש שבע עד הצהרים, וכשמגיע הצהרים הוא צריך להרגיש רעב ורצון חזק להתפלל מנחה. כמה שאדם מתרחק יותר מהתפילה הוא מרגיש רעב וחלש, וכמה שאדם מתקרב לתפילה הנשמה שלו צריכה להרגיש שמחה יותר.

כשאדם מתפלל הוא מכניס את הנשמה שלו למקווה, מטהר אותה על ידי התפילה, חכמים כשראו שהם לא מיושבים לא התפללו.

אבל המהר"ם מרוטנבורג כותב שאם לא נתפלל כשאנחנו לא מיושבים - לעולם לא נתפלל, לכן לא מקפידים כל כך בזה, אבל באמת צריך לדעת להגיע לתפילה,

אדם בא להתפלל לבית כנסת ללא כוונה וחשק ובלי שימת לב הוא מעורר עליו את עשו הרשע - את הכח של עשו, כי כל המהות של עשו היתה "כי ציד בפיו", צד ומרמה את הבריות בפה שלו, הלב שלו חושב משהו אחר והפה שלו מדבר משהו אחר, זה היה הכח של עשו. ואם אדם מגיע לתפילה ואומר דברים בפה שהוא לא מתכוון אליהם, הוא מעורר את הכח של עשו הרשע עליו.

וכך לשון הרב: "ובעונות הרבים, ידוע שעמוד התפילה היא עיקר עבודת הלב ומרוב פטופטי דברים ואמירת תהילים ההרגל בו הוא תנועה עצמאית, ומעצמם ינועו השפתים והלשון הולך וחדל ובקרב חושב מחשבה אחרת כמשא ומתן, ואוי לנו מיום הדין שיזקין האדם ולא יעלה בידו כל ימיו שתים או שלוש תפילות בכוונה, ובלב נמוך וגשבר כעומד לפני מלך מלכי המלכים ללא שום תערוכת מחשבה זרה".

אדם יגיע אחרי מאה עשרים שנה ויאמר לו: 'אתה התפללת רק שלוש תפילות כל ימי חייך', והוא יגיד: 'איך שלוש תפילות כל חייך? שלוש תפילות התפללתי ביום, לא היה תפילה שהפסדתי', אבל יאמר לו: 'איפה הראש שלך היה בזמן התפילה? היה בעסקים, בקניות, במוסד, שלחת הודעה למוסכניק באמצע התפילה מתי הוא יטפל לך באוטו', ותפילה ללא כוונה היא כגוף ללא נשמה, שזה דבר טמא, זה אבי אבות הטומאה, זה מביא נזק וסבל לאדם. אסור לחשוב על דברים אחרים בשעת התפילה, צריך לשים לב להתרכז בתפילה, להתרגש מהמילים.

גם בקריאת שמע צריך לכוון בפשטות המילים, "ואהבת את ה' אלוהיך" ה' אני אוהב אותך, "בכל לבבך ובכל נפשך" בכל הלב והנפש שלי אני אוהב אותך,

לכוון לפחות את פשט המילים. אומר הבעל שם טוב כל הקורא קריאת שמע מזיקין בטלין הימנו, בקריאת שמע יש רמ"ח תיבות כנגד רמ"ח איברים, כשאדם יכול בקריאה כמו שצריך בלי מחשבות, סה"כ שלוש דקות לכוון כמו שצריך, הרמ"ח איברים שלו יהיו שלמים, הוא לא יצטרך ללכת לרופאים, ולא להתלונן על כאבים.

וממשיך הרב יהונתן איכשץ: "ואוי לנו שתפילה בלא כוונה מגביר את האויבים עלינו, כי אנחנו בגלות עשו, וזכות אבותם בידם כי ציד בפיו, ואם אנחנו מכוונים לעבוד את ה' בלב נגמר צדקתו, אבל כשאנו ככל המונס ורק מדברים בפה ולא בלב, אם כן זכות עשו במקומו, לכן נאמר הקול קול יעקב, שהוא רק קול יעקב שהיה מידתו אמת אזי אין ידי עשו".

כמה צריך להתאמץ בתפילה לכוון, לבוא רגוע, אחרי שאכל ושתה, נינוח לאחר שניקה את גופו, ממש לחשוב כאילו הוא מגיע לפגישה מול מלך, ואז הוא יראה שהתפילות שלו יעשו לו פלאות בחיים.

אם עשה כל אלה - מבטח לו שתפלתו נשמעת

כותב רבי יהודה החסיד (חסידים קנ"ח): "אם עשה כל אלה מבטח לו שתפלתו נשמעת".

וכותב רבנו ה'מאור ושמש': "בזמן הזה שכית המקדש חרב התפילה היא במקום קרבן, וכל ענין הקרבן היה להחשיב את דם הקרבן כפועל, אם כן בשעת התפילה שאדם מוציא עליה כוחו ואונו ומרתיח את דמו, והופך אותו מאודם ללבן, מכל מקום שתהיה מכפרת על האדם, ומתהפכת עליו מידת הדין למידת הרחמים וחטאו כשלג ילבינו, אמנם עיקר התפילה צריכה שתהיה כהתלהבות עצום מאוד ויקשור

"הללוהו כל מלאכיו" קומו להלל את ה', והוא רדום, הוא מעיר את כל המלאכים והוא ישן. הוא קורא לכל המלאכים, השרפים, האופנים, חיות הקודש, לכל העולמות להתעורר, והם מתעוררים, ומסתכלים מי זה שציווה עלינו לקום? בסוף רואים אותו ישן וחולם בתפילה, חולם על הקניות בסופר. איזה פדיחות מהמלאכים.

אדם צריך להראות שהוא חי בתפילה, שהוא מבין מה הוא קורא בכלל, אבל אם הוא קורא את זה כמו חשבון חשמל, זה לא יעזור לו.

וממשיך הרב וכותב: "ועכשיו התפילה היא בגלות בעוונותינו הרבים, כי התפילה גבוה מאוד וכני אדם מזלזלים בה וכשעומדים להתפלל חפצים לפטור את עצמם מהתפילה, וכשפודים את התפילה מהגלות אין צריכים לשום רפואה".

אנחנו עומדים להתפלל וחושבים "יאלה, בוא נסיים את התפילה, החמין נשרף, צריך לחזור לבית, אין זמן, מה החזן מאריך ומגנן לנו, צ"ק צ"אק נסיים ונלך". זה נקרא שהתפילה בגלות.

אבל אם נפדה את התפילה, מבטיח רבי נתן שלא נראה שום רפואה, לא נלך לרופאים ולא לבתי חולים. למה אדם נופל ושובר את היד? כי יש תפילה בראש חודש בבית כנסת, והוא גר שתי דקות מבית הכנסת ולא מגיע. מכל הארץ באים להתפלל בראש חודש בבית כנסת, והוא אומר שזה ארוך לו. אבל הוא לא מבין שאם היה מתפלל כמו שצריך בהתלהבות ובחשק הוא לא היה צריך להתעכב אצל הרופא שיעשה לו גבס.

צריך להבין שזו משוואה, אם התפילה בגלות צריך רופאים. מה אנחנו אומרים בתפילה? "רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונרשעה פי תהלתנו אתה", למה ה' ירפא

מחשבתו בה' יתברך בדכקות עד שיגביה את כל גופו וירצה להדבק בשורשו ואז ראוי שהתפילה תכפר עליו".

כל המעלה של התפילה שהיא בהתלהבות ובחשק, לא בעייפות. פעם צעק לנו ראש הכולל: "תביאו שמיכות", כי רק התחילה התפילה וכולם נהיו עייפים.

צריך להתפלל בחשק, בכפיים, בשירה, לומר את המילים בהתלהבות, רק תפילה כזו יכולה לכפר כמו קרבן, אדם שמתפלל ככה, הוא לא יראה יסורים, סבל ובעיות בעולם הזה, התפילה הזו תגן עליו.

אבל אם אדם בא לתפילה, כי הוא רגיל לבוא, הוא לא רוצה לריב עם הקב"ה, לא רוצה להתעסק איתו, התפילה הזו לא תעזור לו, עיקר התפילה היא בהתלהבות.

כשאדם מתלהב הוא זז, מרים ידיים, מוחא כפיים, להבדיל כמו בכדורגל שהם מתלהבים הם מרימים ידיים, ככה צריך להתלהב מהתפילה, להתלהב מהמילים. שהקדושה של ה' מתעוררת בנשמה של היהודי בזמן התפילה הוא לא יכול להיות במצב סטטי, הוא חייב לזוז ולרקוד לה'.

אבל אנחנו רואים אנשים מתפללים כאילו קוראים עיתון, מנמנמים ועייפים, הנשמה שלהם מכוכה, צריך להבעיר אותה מחדש, להתלהב מההתפילה, כמו שאומר רבי נתן: "כשעה שאומר הללו את ה' מן השמים, הללוהו כל מלאכיו, ראוי לאדם להתעורר בחיות והתלהבות גדול שכתפילתו הוא קורא לכל המלאכים, והשרפים והחיות ואופני הקודש וכל העולמות ומצווה ופוקד עליהם להתעורר".

אדם מצווה את כל העליונים לשבח את ה'

אדם אומר בתפילה לכל המלאכים

מה תענה לה?! הכנת איזה תשובה?! וממשיך הרב וכותב: "שזוכים לתפילה בהתלהבות זו התנוצצות משיח, ואז כל צבא השמים וכל הכוכבים וכל המזלות וכל השרים העליונים כולם נכנעים תחתיו, כי כולם מקבלים חיותם ממנו והוא נושא חן בעיני כולם".

כשאדם מתלהב בתפילה הוא הופך להיות אבא של כל צבא השמים, כולם נכנעים תחתיו, שום היזק לא יפגע בו. כי השר הזה אחראי על שפעת והשר ההוא אחראי על סוכר בדם, וכולם נכנעים תחתיו. אם אנחנו הולכים לרופאים זה כי אנחנו לא מתפללים טוב - זוהי האמת.

אין לנו כח להתענות

וכותב רבי אהרן הגדול מקרלין: "ובזה הזמן שנחלשו הכוחות ואינו יכול לסגף ולקדר את היצר עד שלא נחשוף להבלי העולם הזה, ואין בנו דעת להתענות, ולא עוד די שאינם מתקנים בתעניות אלא מקלקלים לכן אין תקנה בדורותינו אלא בתפילה בכל הכח שבעמל כוחו בתפילה מקדר את היצר ומטהר את עצמו בכל אות ואות בתפילה, ומה הנחלים מטהרים אף בתי כנסיות ובתי מדרשות מטהרים, ויכול לתקן את כל הרע אף מה שקיבל מאביו ואמו".

אומר הרב כימנו אין לנו כח להתענות כמו הקדמונים, וגם המעט שאנחנו מתענים אנחנו מקלקלים יותר משמתקנים, כי אנחנו כועסים ומתעצבנים מחמת הקושי בכך. לכן העצה היא תפילה בכל הכח, שאפילו רע שיש לאדם בתולדה - שהוא קיבל מאביו ואמו, הוא יכול לתקן בעזרת תפילה בכל הכח, בתפילה בהתלהבות.

ולזכור תמיד מה שאמר אליהו הנביא ז"ל בספרו 'תנא דבי אליהו': "שוב מעשה באדם אחד שהיה מתחרט בעצמו שלא

אותנו? כי תהלתנו אתה, אנחנו שרים ומהללים את ה', אם אנחנו מהללים את ה' אנחנו נהיה כריאים לא נצטרך רופאים. אבל אם אדם מזלזל בתפילה, אומר שקשה לו וצפוף לו, שידע שגם כמיון צפוף ולא תמיד נעים.

לפרות את התפילה

אומר רבי נתן על הפסוק "וַעֲבַדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְכִרְדּוּ אֶת לַחֲמֹךְ וְאֶת מִימִיךָ וְהִסְרֹתִי מִחֶלְה מִקֶּרְכֶּךָ": "שפודים את התפילה מהגלות אין צריכים לרוקטורים, כי על ידי אכילה ושתיה מתרפאים בכל, בלחם ומים וכיוצא בזה".

אם אדם יפדה את התפילה מהגלות מה שהוא יאכל זה יהפך לו לתרופות, ה' יכרך את הלחם שלו שיהיה כמו אנטיביוטיקה, אבל זוהי הבטחה רק למי שמתלהב בתפילה ושר לה', זוהי הבטחה למי שפודה את התפילה. אבל אם אדם ירצה להוריד ממנו את עול התפילה ולחשוב: 'תן ללכת לעבודה כבר, תן לעשות קפה, די אין כח לשירים וניגונים, זה תעשה במאה שערים, אנחנו רוצים צ'יק צ'אק לסיים וללכת', אז אומר ה': 'אין בעיה תלך לבית מהר, אבל תדע שהרופא יגיד לך פה סוכר גבוה, ופה אבנים בכליות, ופה לחץ דם' ולמה? כי התפילה בגלות. אדם יחליט איפה הוא רוצה להשקיע את הזמן שלו - בתפילות, ריקודים ושירה או בבתי חולים וקופות חולים.

מי שרוקד ושמח בתפילה זה התנוצצות של משיח אומר רבי נתן, אבל אדם עם גאוה וכבוד לא יכול לרקוד, הוא לא יכול להתלהב בתפילה.

אדם יבחר כמה הוא רוצה, תפילה בהתלהבות או בתי חולים, יום אחד ה' ישאל אותו: 'אתה יודע כמה אני נהנה בתפילה בהתלהבות, למה אתה לא בא?',

מרגיש עצבות. התפילה שלנו בגלות, יש כמה מקומות מסוימים בכל הארץ שעושים תפילה כשירים וריקודים, אבל כל השאר אתה נכנס כאילו בית זקנים, כולם עייפים וישנים.

לרחם על הנשמה

וכותב הרב דסלר: "רחמנים בני רחמנים, לו תראו עני עומד ומתחנן כי רעב, ולא דבר בא מאכל אל פיו מיד כל אחד מזדרז לתת מזון ומחיה, כן מתחננת הנשמה כי רעבה וצמאה היא לתת לה חיותה תפילה בהתלהבות, כי תפילה פושרת אינה משכיעה את הנשמה".

מצייר לנו ציור הרב דסלר, אם אדם ברחוב רואה אזה עני רעב שלא אכל כמה ימים ומבקש אוכל, מה יעשה אותו אדם? ירוץ מיד לסופר ויקנה לו משהו לאכול בשביל שיחיה את עצמו. כך הנשמה שלנו, רעבה וצמאה לתפילה בהתלהבות, וכמה אנחנו צריכים לרחם עליה ולתת לה מה שהיא רוצה. 'תפילה לאל חי' - כל החיות של הנשמה היא מהתפילה. ואם לא נותנים לה היא נהיית עצבנית, כמו אדם רעב, כל דבר מרגיז אותו וברגע שנותנים לו לאכול הוא נרגע. כשאדם לא נותן לנשמה שלו תפילה כמו שצריך היא נהיית עצבנית, הוא מעיר לאשתו, מעיר לילדים, וכשיתפלל כמו שצריך היא תירגע.

כותב רבי אביגדור מילר: "שאנו מבקשים רפאנו ה' ונרפא, הושיענו ונשעה בטרם המחלה, ודאוי לכל אדם לבקש, בכל עת, השקעה זו בדקה של תפילה חוסכת שעות רבות של סכל, כי תהלתנו אתה, בקשת בריאות צריכה להיעשות בהלל בהתלהבות קיצונית המהלל דומה למתהולל, מה מתהולל מאבד שליטה עצמית מרוב שמחה". כשאדם דקה אחת מתלהב בתפילה, חוסך לעצמו שעות

קרא ולא שנה. פעם אחד הייתי עומד אני והוא בבית הכנסת, כיון שהגיע שליח צבור לקדושת השם הגביה אותו בן אדם את קולו, וענה אחריו בקול רם קדושת השם ואמר "קדוש קדוש". אמרתי לו: "בני, מה ראית שהגבחת את קולך?" ואמר לי: "לא די שלא קריתי ולא שנית, אלא עכשיו שניתן לי רשות - אגביה את קולי ותנוח עלי נפשי!" אמרו: לא יצתה אותה שנה ולא שניה ולא שלישית עד שעלה אותו איש מבבל לארץ ישראל, עמדו ועשאוהו ממונה מבית קיסר, ומינהו על כל הבריגות שבארץ ישראל, ונתנו לו מקום וכנה לו בית וישב בה כל ימי חייו, והניח לבניו ולבני בניו ממון הרבה עד סוף כל הדורות".

תראו מה זה אדם שלא למד מעולם - היה עם הארץ, אבל כשהיה מגיע תפילה, היה צועק 'קדוש, קדוש, קדוש', זכה לזכה עושר. על מה? שהיה צועק בתפילה, והיום אנחנו שומעים אנשים צועקים בתפילה, חושבים: 'איזה משוגעים', ועוברים מקום, אבל אליהו הנביא מראה לנו מהי המעלה הגדולה בזה.

ואומר בעל ה'ראשית חכמה': "ובזה יוכן הפסוק פני ה' בעושה רע להכרית מארץ זכרם צעקו וה' שומע ומכל צרותם הצילם, כי הם העושים רע הם הפוגמים בברית, היות והצעקה גדולה מהתשובה".

אדם שפוגם בברית נקרא רע, כמו שכתוב על ער ואונן: "וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוֹדָה רֵעַ בְּעֵינֵי ה' וַיָּמָתוּ ה'", ואומר הרב אפילו אדם שיש עליו עוון שחייב עליו מיתה - שפוגם בברית, אם הוא יתפלל בצעקה והתלהבות ה' יציל אותו מהעונש. שאדם צועק בתפילה זה למעלה מהתשובה.

לפעמים יוצא לי להתפלל בכל מיני מקומות, ואני ממש מצטער מכך, אין שירים, אין התלהבות, אין אמן בקול רם,

כאילו יש לו התלהבות, יתחיל לרקוד, למחוא כפיים, יתחיל לזוז, יתחיל לשידור לה', וההתלהבות תבוא.

ולזכור תמיד את דברי האר"י שאומר שמי שמתפלל בעצבות נמשך עליו נזק כבד מאוד. "אסור לאדם להתפלל תפילתו בעצבון, ואם עושה כך אין נפשו יכולה לקבל אור העליון, ונמשך לו נזק נפלא גדול על ידי עצבותו, אלא תפילתו תהיה בשמחה יתירה וגדולה ככל האפשר כדמיון העבד המשמש את רבו בשמחה יתירה וצריך להיות שמח יותר מאשר מרוויח אלף אלפי דיני זהב".

אסור לוותר על תפילה בהתלהבות, אצלנו בבית כנסת יש תפילות עם חזנים טובים, וכל התנאים להתפלל בהתלהבות. כי אני מאמין לדברי הבעל שם טוב שאמר שזה העיקר בדור שלנו, וכל מה שזכה זה בגלל שהתפלל בהתלהבות.

רבות אצל הרופאים. כשאדם מהלל את ה' צריך להיות כמו מתהולל (שהם מאותו שורש מילה), מה מתהולל מאבד שליטה מרוב שמחה, כך אדם שמתפלל בהתלהבות יתפלל בשמחה עד כדי איבוד שליטה. ומי אומר את זה? רב ליטאי, לא מהחסידות.

עיקר מלחמת היצר על התפילה

אומר בעל ה'מאור ושמש' עיקר מלחמת היצר היא על תפילה, אדם ילמד תורה ויעשה חסדים היצר יריב איתו, אבל אם יראה שהוא מתפלל כמו שצריך הוא יבוא וילחם בו בכל הכח כדי שלא יתפלל כמו שצריך. כי זה עיקר ההכנעה שלו, כשאדם מתפלל בהתלהבות הוא מכניע את היצר הרע לגמרי. אם כן כשאדם מגיע לתפילה יבוא עם כל ההתלהבות, ואם אדם רואה שאין לו התלהבות יעשה

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044
סיפורו של שידוך

גדלתי במשפחה פשוטה ודלת אמצעים בירושלים. משהגיעה העת לחשוב על נישואי הילדים, מצבו הכלכלי של אבי היה קשה, והנושא המרכזי שדובר עליו היה "כסף מנלן". יום אחד הגיעה הצעה יוצאת דופן. בחור כליל מעלות, יחסן ממשפחה חשובה ביותר, וגם בעלי אמצעים. ברם, חיסרון בולט היה לו. בילדותו, התחפש פעם בפורים עם "זקן צמר גפן" ארוך.

גץ שיצא מנפץ, הפך את את הזקן בתוך שניות ללפיד בוער, והילד נכווה בסנטרו כוויה רחבת היקף, שכיערה את פניו מאוד. במשך השנים הוריו ייחלו לרגע שיצמח זקן ויעטר את סנטרו, והכוויה המכוערת תוסתר, ובתקווה שעד הגיעו לפרקו, המום כבר לא יהיה משמעותי.

רבות מחשבות בלב איש, ולא כך גזרה ההשגחה העליונה. למרבה כאבם של הבחור והוריו, שערות זקנו איחדו לצמוח, וגם כשהחלו לצמוח, הם פסחו על אזור הצלקת, ובלתי אפשרי היה לצפות לשידוך סביר במצבו הנוכחי. הבחור הולך ומתבגר, ומביט בעיניים כלות כיצד חבריו צועדים ברחוב כאשר בזרועותיהם ילדים, והוא עדיין מצפה לישועה.

כאשר הבחור היה בן 24 הוריו פנו לשרכן והציעו סכום כסף גבוה, למי שיאות לקחת את בנם לחתן. משפחה שמחמת דוחק הפרנסה תתעלם מהמום של בנם, כאשר יוכיח להם כי באמצעות

שיחתו השבועית של מו"ר השיעור השבועי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

השידוך תיפתרנה בעיותיהם הכלכליות של ההורים, וגם לזוג יובטח סידור מלא. אמרו ועשו. השדכן שהיה מודע למצבו הכלכלי של אבי שליט"א פנה לאבי והציע לו את ההצעה, ואבי, אחר התלבטויות והתייעצויות לא קלות, החליט שהוא מקבל את ההצעה. כך קם והיה השידוך, כאשר החתן, בחור יחסן ועשיר בן עשרים ושלוש ומחצה, בא בקשרי שידוכין עם אחותי, נערה בת 17 כלילת מעלות, ממשפחה פשוטה וללא אמצעים. כמוכן שאלמלא המום הכולט והמצער של הבחור לא היה שום סיכוי בעולם ששידוך כזה יצא לפועל בדרך הטבע... אבל ההכרח לא יגונה, והצלחת נשכרה בשעה טובה ומוצלחת. וכאן הגיעה ההפתעה. בין האירוסין לחתונה זקנו של הבחור צמח בקצב מזורז, עד שבקושי נראו על פני הבחור סימנים לצלקת. על אחותי נגזר שידוך מוצלח וחיי רווחה, אך לא נגזר עליה לחיות לצדו של בעל מום... אלא כדי שהשידוך הזה יצא לפועל, נדרשה גלות לא פשוטה, וברגע שהשידוך נהיה הרי שהצלקת מילאה את יעודה, ומכאן ואילך הגיע זמנו של החתן, גיסי המוצלח ללבוש צורה חדשה, לבנות את ביתו, ולחיות את חייו בטוב ובנעימים!

סיפורי צדיקים

רבי מאיר מפרמישלאן זצ"ל - כ"ט אייר:

רבי מאיר (השני) מפרמישלאן (ה'תקמ"ג-ה'תר"י) היה מגדולי אדמו"רי החסידות בדור הרביעי, דמות פלאית ששילבה עוני אישי מזהיר עם רוח הקודש גלוייה ואהבת ישראל שאין לה גבולות. הוא היה בנו של רבי אהרן אריה לייב מפרמישלאן ונכדו של רבי מאיר הגדול, מתלמידי הבעל שם טוב.

רבי מאיר'ל נודע בעיקר במידת הצדקה המופלגת שלו. הנהגתו הייתה פלאית: הוא הקפיד שלא להלחין בכיתו אפילו מטבע אחת של נחושת. כל כסף שקיבל כ"פדיון נפש" מחסידיו, חולק בו ביום לעניים, לאלמנות וליתומים. מסופר כי פעמים רבות היה יוצא לרחובות של עיר כדי לחפש עני שיוכל לתת לו את שארית כספו, ורק אז היה מוכן לישון במנוחה.

ענוותנותו הייתה לשם דבר; הוא נהג לדבר על עצמו בגוף שלישי, כשהוא מכנה את עצמו "מאיר'ל", כדי לבטל כל שמץ של גאווה וישות. הוא ראה בעצמו רק צינור להעברת השפע מהקדוש ברוך הוא אל הזקוקים לו.

אלפי סיפורי מופת נקשרו לשמו, אך המפורסם שבהם הוא המעשה כיום מושלג וקפוא, כאשר היה עליו לחצות גשר צר וחלקלק מעל נהר גועש. בעוד שאחרים פחדו ליפול, רבי מאיר'ל צעד בביטחון ובקלילות. כששאלו אותו תלמידיו כיצד לא החליק, ענה בתשובה שהפכה ליסוד בחסידות: "כשיהודי קשור למעלה - הוא לא נופל למטה". אמירה זו ביטאה את כל מהות חייו: דבקות בלתי פוסקת בכורא, המאפשרת לאדם להתהלך בעולם הזה המלא בסכנות וניסיונות מבלי למעוד.

רבי מאיר'ל היה סגורם של ישראל. הוא מצא נקודות זכות גם כאנשים שנראו רחוקים מאוד מתורה ומצוות. הוא האמין שכל יהודי נושא בתוכו ניצוץ אלוהי, ותפקיד הצדיק הוא לעורר ניצוץ זה באהבה ולא בתוכחה קשה.

כזכות קדושתו, זכה להערצה לא רק מצד חסידיו, אלא גם מצד גדולי דורו כמו ה"דברי חיים" מצאנז וה"אוהב ישראל" מאפטא. הוא נפטר בכ"ט באייר ה'תר"י, וציונו בעיר פרמישלאן שבגליציה משמש עד היום מוקד לעלייה לרגל עבור המבקשים ישועה בזכות "מאיר'ל".

מורשתו מלמדת אותנו שהדרך להגיע לדרגות רוחניות גבוהות אינה עוברת רק דרך פרישות, אלא בעיקר דרך נתינה לזולת וביטחון מוחלט בכורא עולם.

**חלוקה יומיומית לא מפסיקים לרגע
ומגיעים לכל מקום.
בואו והיו שותפים...**

מעוניינים לתרום? צרו קשר: 050-678-5912

או: בנק מזרחי 20 סניף 458 חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

בעל תשובה?

יש לנו מסגרת שמתאימה לך בול!

הישיבה לבעלי תשובה, בראשות הרב אייל עמרמי,
מזמינה אותך להכנס למסלול הנכון בשבילך!

מקום מגורים מפואר ונוח

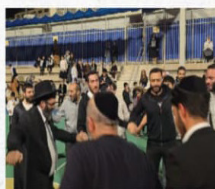
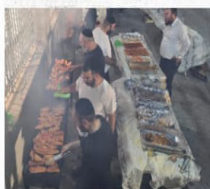
שלוש ארוחות מפנקות ביום

טיולים לקברי צדיקים

אפשרות שילוב לימודים עם עבודה

לימוד שמתאים לכל הרמות

מתאים לבחורים לפני או אחרי צבא

רח' הרב מן ההר 4, הר חומה ירושלים

לפרטים והרשמה:

הרב דוד 052-713-6991

מספר המקומות מוגבל